

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 54. Fides Christiana probatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 166.

Buxtorff.
Synag. c. 5.
& II.

tant, in Christianos cōminiscerentur.
Etiam nostro sæculo sicut tunc Judæi in
suis orationibus publicis, & privatis in
JESUM Christum, & Christianos impre-
cationes evomunt.

§. LIV.

Doctrinæ Christianæ argumenta.

Tum S. Justinus Doctrinæ Christianæ
veritatem probat duplicem Messia
adventum distinguens: *In primo adven-*
tu, ait: apparuit mortalis, sine gloria, &
ornatu, & putabatur esse opifex, ara-
tra, & juga fabricans. Has operis spe-
cies ponit S. Justinus, quod ex recenti
traditione didicisse poterat. *In secundo*
adventu Messias apparebit gloriosus, nu-
bibus insidens juxta Propbetiam Danielis.
Hæc iterum probat ex Psalmo centesimo
nono, qui de Ezechia intelligi non po-
test, sicut Judæi volebant, cum nunquam
Sacerdos fuerit; & ex Psalmo septuage-
simo primo, qui Salomoni non convenit,
qui non regnavit usque ad extremum
terræ, & in Idololatriam lapsus est,
quod crimen nequidem in Gentiles per
JESUM Christum conversos cadit. Pro-
bat, Christum non esse purum hominem,
qualem Judæi expectabant, sed cum an-
te omnia Sæcula esset Deus, in tempore
factum fuisse hominem. Christi divini-
tatem,

p. 316.

Dan. 7.

p. 267.

Ps. 23. 45. 98.

tatem deducit ex multis Psalmis, præci-
 pue quadragesimo quarto & apparitio-
 nibus, quibus Deus Patriarchis, & Moyfi
 se spectabilem dedit; hasque apparitio-
 nes ipse, sicut etiam multorum veterum
 fuit opinio, Verbo Dei attribuit; & in-
 de argumentatur, Deum, qui Patriarchis
 visus est, alium esse Deum a Deo Crea-
 tore; alium, inquit, in numero, non in
 voluntate. Ait; ab initio ante omnes
 creaturas Deum ex se ipso certam Virtu-
 tem rationalem genuisse, quam S. Spiri-
 tus variis nominibus nunc Gloriam Do-
 mini, nunc Filium, iterumque Sapien-
 tiam, Angelum, Deum, Dominum, &
 Verbum nominaret. Opinio dicentium,
 hanc Virtutem esse a Patre insepara-
 bilem, sicut radium a sole, ipsi non pro-
 batur; ita ut Pater, quando vellet, eam
 emitteret, & quando vellet in se recipe-
 ret; est, inquit: Virtus permanens, &
 distincta non solum nomine, sicut radius
 a sole, sed numero, ita tamen, ut Patris
 substantia nec dividatur, nec immute-
 tur. *Est, inquit: in nobis hujus gene-
 rationis exemplum; cum verbum produ-
 cimus, illud generamus, at non per ve-
 scissionem, qua ratio nostra diminuat.*
*Ita ignis producit ignem, ea ratione,
 ut ignis secundus ignis primi, a quo
 accensus est, substantiam non diminuat.*

Sæculum II.
 A. C. 166.

p. 276.

p. 384.

p. 358.

- Sæculum II. Inferius ostendit, JESUM Christum
 A. C. 166. Messiam esse, explicando typos passionis
 ejus, nempe agnum Paschalem, duos
 p. 259. hœdos festi expiationum, aliasque victi-
 mas. *Oblationes farinae panis Eu-
 charistici symbolum erant, quem in me-
 moriam nostræ Redemptionis offerimus. (*)*
- p. 260. Sæpius in hoc Dialogo repetit, Evchari-
 stiam esse illud Sacrificium purum, quod
 vaticinante Malachia etiam inter Genti-
 les ab Oriente ad Occidentem Deo of-
 ferri oportet. S. Evcharistiam S. Justi-
 nus hic nomine expresso Sacrificium vo-
 cat. Dum Tryphon ipsi maledictionem
 Legis objicit contra crucifixos; S. Justi-
 nus Benedictionem crucis retorquet, per
 figuras ejusdem in Scriptura expressas,
 inter alias affert serpentem æneum, quoad
 speciem Legi, omne sculptile prohibenti,
 adeo contrarium. Unus Judæorum, Try-
 phonem comitantium, fassus est, a se Do-
 ctiores suos hac super difficultate consul-
 tos, sibi dubium minime solvisse. Tum
 ait S. Justinus; hanc maledictionem Le-
 gis significare universalem maledictionem
 peccati in omnes homines extensi, & per-
 secutionem Christianorum. Subjungit
 expli-

(*) In sensu Novatorum, quo Evcharistia ni-
 hil aliud est, quam panis, & Symbolum Corpo-
 ris Christi, oblationes farinae in veteri Testa-
 mento fuissent Symbolum Symboli.

explicationem Psalmi vigesimi primi, ubi crux Salvatoris distinctissime designatur.

Sæculum II.
A. C. 166.

Ait etiam; futurum, ut Jerosolyma iterum excitetur, & populum fidelem, ibi congregatum, in societate Patriarcharum, & Prophetarum cum Jesu Christo ante ultimum adventum ejus lætaturum. Ita ego credo, subjungit: *Et plures alii, sunt autem multi quoque piæ, & puræ Doctrinæ Christiani, qui hoc non credunt; illorum autem, qui se ore Christianos dicunt, & re ipsa sunt impii hæretici, doctrina monstrosa est, & blasphemis plena. Si igitur in homines incideritis, qui Deum Abraham, Isaac, & Jacob blasphemant, resurrectionem negent, dicantque in hora mortis animas in cælum ferri, corporibus nunquam uniendas, ne tales pro Christianis habeatis, sicut Saducæos, aliosque ejusmodi Sectarios pro Judæis non habetis. Ego vero, & omnes corde simplices, & recti, & qui toto animo Christiani sumus, credimus resurrectionem carnis. Insuper Ezechiel, Isaias aliique Prophetæ agnoscunt, Electos mille annis Jerosolymæ, postquam civitas reædificata, ornata, & amplificata fuerit, regnatos. Ad fidem huic regno adstruendam etiam auctoritatem Apocalypsis adducit. Ita S. Justinus, & Papias opinionem millenariorum fuerunt amplexi, nec tamen ideo unitatem*

p. 306.

338 . 9

348 . 9

Isaias 45. 4.

Sæculum II. tem fidei Catholicæ lacerarunt. Dein
 A. C. 166. de ostendit progressus Evangelii, dum ait;
 nullum superesse hominum genus; nec
 p. 345. Græcos, nec Barbaros, nec Scythas in
 vehiculis errantes, nec pastores sub ten-
 toriis habitantes, aut cujuscunque no-
 minis mortales, qui non preces, & gra-
 tiarum actiones ad Creatorem in nomi-
 ne JESU Christi crucifixi dirigant. *Fi-
 delitatem Christianorum deprædicans, ait:
 evidentissime constat, nihil esse in toto
 terrarum orbe, quod credentibus in JE-
 sum valeat terrorem incutere. Capite
 plectimur, crucifigimur, Bestiarum fau-
 cibus injicimur, ferro, igne, tormentis
 omnibus excruciamur, & inter hæc om-
 nia imperturbate JESUM confitemur.
 Quo plures Fideles persecutione tollun-
 tur, eo copiosiores Nominis JESU Chri-
 sti Confessores nascuntur. Permittente
 p. 349. Dei providentia factum, ut homines qui-
 dam Solem pro Numine habitum adora-
 rent, quis autem eorum unquam pro
 Sole mori visus est? cum tamen ex om-
 nibus nationibus homines pro JESU Chri-
 sti Nomine mortem, & tormenta mor-
 te pejora sustineant. Sæpius in hoc
 Dialogo notat, dona supernaturalia Pro-
 phetiæ, curationum, aliorumque mira-
 culorum inter Fideles tunc temporis
 adhuc fuisse satis communia, præcipue
 autem potestatem ejiciendi Dæmones in
 Nomine*

Nomine JESU Christi sub Pontio Pilato crucifixi. Sæculum II.
A. C. 166.

§. LV.

Quales fuerint Hæretici.

At vero, inquit Tryphon, multos eorum, qui Christiani dicuntur, Diis immolata libere manducare audio. Ad hæc Justinus: Tales, qui JESUM Crucifixum pro Domino, & Christo agnoscentes, nihilominus Christi Doctrinam non sequuntur, sed alienam Spiritu erroris infectam, nos, qui veram, & puram Doctrinam ejus tenemus, in fide nostra, & spe, quam nobis dedit, non parum confirmant, cum in his ipsis hæreticis, ea, quæ Christus prædixit, adimpleri videamus. Reipsa multi venerunt, Nomen JESU jactantes, usus tamen impios, & dogmata perversa docentes; quælibet Secta Parentis sui nomen retinet, diversimode enim blasphemant Creatorem universi, Christum, quem promisit, & Deum Abraham, Isaac, & Jacob. Cum talibus nulla nobis est communio, scientibus, homines esse iniquos, & impios, qui JESUM tantum vano nomine confitentur, sicut Pagani nomen Dei Idolis suis tribuunt. Alii vocantur Marcionitæ, alii Valentiniani, aut Basilidiani, aut Saturniniani, aut alio dicuntur nomine,

M m 3

quod